

Dursunoğlu Ali

ALİ İLE MENEKŞE

Çorum'un güzel köylerinden birinde, kimsesiz olan çoban Ali ağanın kızı Menekşe'yi sever. Sever ama gel gelelim ağaya, ağa çoban Ali'ye hiç kız verir mi idi? Ali bunu iyi biliyordu. Ama aşk ferman dinlemiyordu. Bir gün Menekşe çoban Ali'ye:

"çoban Ali, hani beni babamdan isteyecektin?"

Beyninden vurulmuşa dönen çoban Ali, vermeyeceğini bilerek ağasının karşısına çıkar, çıkar ama bir türlü konuşamaz. Çoban Ali'yi sıkıntılı gören ağa:

"Ne o çoban Ali, bir derdin mi var?"

"Ağam bir derdin mi var demek söz mü, bin derdim var."

"Bak hele bak, neymiş o derdin? Söyle de bilelim."

Çoban Ali ağasından çekinerek:

"Ağam, Allah'ın emri ile kızın Menekşe'yi istemeye geldim."

"Baksen, bak hele, ulan çoban Ali ne dediğinin farkında mısın? Ne cesaretle geldin de benden kız istiyorsun? Yıkıl karşımdan, benim senin gibi çulsuza verecek kızım yok!"

Umutları yıkılan çoban Ali üzgün, üzgün Menekşe'nin yanına döner. Onu öyle üzgün gören Menekşe:

"Vermedi mi? Sevgimizi çok mu gördü çoban Ali'm."

"Vermedi Menekşe'm, sevgimizi çok gördü, bana fakirsin, çulsuzsun dedi. Bu aşk yürümez Menekşe'm."

"üzülme çoban Ali'm üzülme, bohçayı topladığım gibi gideriz buralardan, bizi bulamayacakları çok uzak yerlere kaçarız."

"Sahi mi dersin Menekşe'm? Kaçar mısın benimle? Yakalarsa ağam, ikimizi de öldürtür."

"Kaçarız çoban Ali, bizi bulamayacakları yerlere kaçarız."

Çoban Ali ile Menekşe orada her şeyi kararlaştırırlar. Akşam saat on sularında çoban Ali aşağı yol kenarında Menekşeyi bekler. Bir müddet sonra Menekşe bohçası elinde çıkar gelir. Çoban Ali Menekşe'nin elinden tutar ve oradan uzaklaşırlar. Geceyi geçirmek için boş bir dağ evine girerler ama gözleri de hep arakalarında.

Kızının çoban Ali ile kaçtığını duyan ağa kız küplere biner. Kendi kendine konuşmaya başlar:

"Alacağın olsun çoban Ali, alacağın olsun. Anandan emdiğin sütü burnundan getirmesem bana da Hasan ağa demesinler."

Ağa zaman geçirmeden jandarmaya koşar. Jandarma bir yandan, ağa ile adamları bir yandan düşerler çoban Ali ile Menekşe'nin peşine. Gün ağarmadan iki aşığı girdikleri bağ

evinde sarmaş dolaş uyurken yakalarlar ve ağanın karşısına getirirler. Onları, öyle el ele tutuşur vaziyette gören ağa hiddetlenir:

“Ulan çulsuz, kaçmak ile kurtuluruz mu sandın. Eğer ben Hasan ağaysam elimden kuş uçmaz lan.”

Jandarmalar çoban Ali’yi götürürlerken, çoban Ali der ki:

“Kardeşler, beş dakika bana müsaade edin Menekşe’me bir çift söz söyleyeyim.”

Geri döner ve şu beyitleri söyler.

“ Ayırdılar ikimizi sevdiğim
Bekle beni nolur Menekşe yârim
Bu mahpusluk biter sana gelirim
Bekle beni nolur Menekşe yârim

Ağam ikimize tuzak kurdurdu
Bağ evinde etrafımız sardırđı
Beni senden seni benden ayırdı
Bekle beni nolur Menekşe yârim

Gece görmüş idim seni düşümde
Hasan gelir benim peşimde
Ağarsa dökülse saçın başında
Bekle beni nolur Menekşe yârim.”

Çoban Ali’nin yüreğinin derinliklerinden okuduğđ bu dizelerin sonunda feryat figan içinde, bekleyeceğim çoban Ali’m bekleyeceğim der ve Ali’sine yüreğinin derinliklerinden seslenir.

“Çoban Ali’m seni alıp giderler
Bırakmazlar peşimizi güderler
Niçin çile çeker candan sevenler
Ölene dek seni beklerim Ali

Ağarsa saçlarım dişim dökülse
Ömrüm yolun beklemekten sökülse
Yaş altmışı bulsa belim bükülse
Ölene dek seni beklerim Ali

Kırsalar senide saran kolumu
Ayırsalar birleşmişken elimi
Kesseler adını anan dilimi
Ölene dek seni beklerim Ali.”

Menekşe’nin söylediğđ beyitler orada ki herkesi duygulandırmıştır. Jandarmalar bile acımıştır bu iki aşığđ fakat ağa inadından vazgeçmemiştir. Çoban Ali fazla dayanamayıp:

“Git Menekşem git, sen babanın evine ben mahpushaneye, jandarmalar beni alır gider senide baban. Git Menekşe’m git, seni sana emanet ediyorum.” Der ve ardından şu beyitleri de okur.

“jandarmalar beni götürür aha
Senden başkasını sevmem vallaha
Yaşayacak çok günümüz var daha
Bekle beni nolur Menekşe yârim

Ayırdılar beni gonca gülümden
Anlayan yok sevenlerin dilinden
Ağa zalim bir şey gelmez elimden
Bekle beni nolur Menekşe yârim

Hasan ağa böyle zalim olunmaz
Seven gönüllere kilit vurulmaz
Kul Sefili sevmekten hiç yorulmaz
Bekle beni nolur Menekşe yârim.”

Çoban Ali sözlerini bitirir, jandarmalar alır giderler. Menekşe’yi de babası alıp gider. Fakat çoban Ali’nin gidişine dayanamayan güzel Menekşe geri dönüp saçını başını yolarak şu son sözlerini de söyler.

“ Bir yıl değil bin yıl geçse aradan
Kan yerine irin aksa yaradan
Bizim bu aşkımız değil sıradan
Ölene dek seni beklerim Ali

Dönmen için günlerini sayarım
Geceleri rüyalarda ararım
Dönmez isen ben canıma kıyarım
Ölene dek seni beklerim Ali

Sana kalpten aşıktır bu Menekşe
İbret alsın bizden Fatma ve Ayşe
Bu zalim ağalara engeldir işe
Ölene dek seni beklerim Ali.”

21.08.1986

Komünist Ozan